

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Belirlenen 10 Devlet Üniversitesi
Araştırma Üniversitesi olacak.

28 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/39 No: 526
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

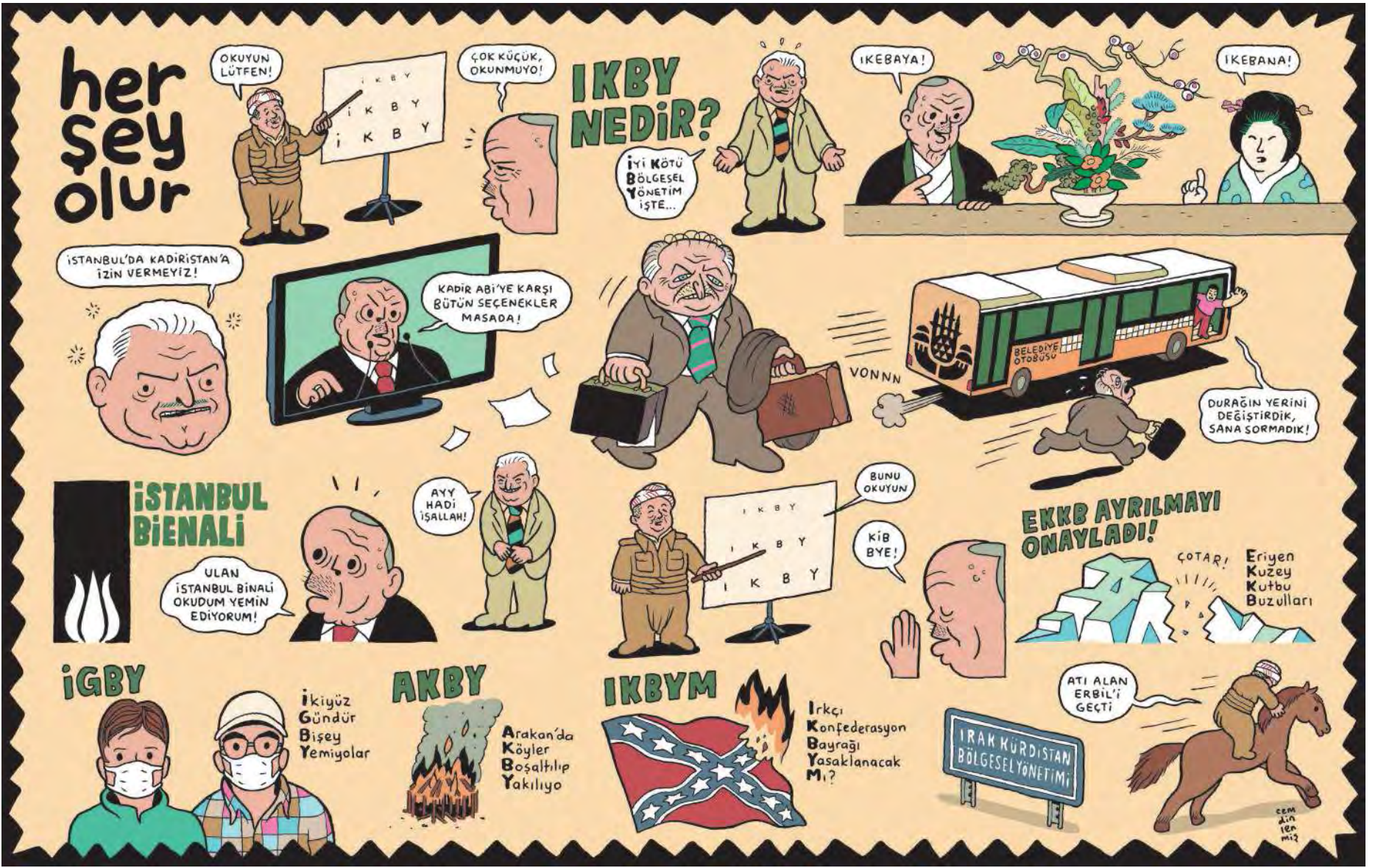

HOCAM SİZE Bİ
MÜJDEM VAR!

Prof.
Dr.
Ali
Moka

EK DERS
ÜCRETLERİ Mİ
YATMIŞ?

Normal şartlar

altında ülkelerin gündemini öncelikle o ülkeye özel sorunlar oluşturur. Her ülke,

dünyada olan bitenle ilgilenir

ama Mali'deki bir gazete Türkiye'deki lise sınavıyla ilgilenmez, Şili'deki bir televizyonda Konya'da ne ekileceği tartışılmaz, Bali'deki radyocu Aleviliğin ders kitaplarında yer alıp almaması konusunda program yapmaz. Zaten diğer ülkelerin sorunlarını dert edenler dertsizlikten kendine dert arayan ülkelerdir. İsveç'in de hayatını etkileyen dev sorunları olsa biz Paraguay'daki hırsız hükümeti ne kadar konuşuyorsak onlar da bizi o kadar konuşur. Ama hem **Eski** hem de **Yeni Türkiye** dünyada **kendi derdi kendine yeten yedi ülkeden biri** olduğu için bizim başka ülkelere dert ithal etmemiz siz de takdir edersiniz ki çok da akıl kârı değildir.

Eski ve **Yeni Türkiye'de** dert ithali, kendini yerli ve de milli ilan edenler tarafından yapılageldi. İlk ithalat antikomünizm tutunca, evrim teorisi karıştığını ithal ettiler. Bu işin buradaki bayraktarları düşüncelerini baştan sona Amerikan akıllı tasarımcılardan kopyaladı, onların söylemediği tek cümle kurmadılar. Ha o ithalatçılardan biri aynı sloganları tekrar ederken dansöz oynatmak gibi yenilikler getirdi, hakkını yememek lâzım ama o illa dansöz oynatacak gibi duruyordu zaten.

Sonra daha önce siyasetin konusu olmamış kürtaç, kelimesi kelimesine Amerika'daki argümanlarla ülkemize taşındı. Etkili ithalatları bunlar çünkü ithalatçılar hazır argümanları konteynerden çıktığı gibi ortaya atarken muarızları kendi imkanlarıyla karşı argüman geliştirmeye çalışıyordu. Bununla beraber Amerika'da sahtekar bir doktorun başlattığı aşı karşıtı hareket de geldi gündemimize oturdu. Üstelik bu sadece konteyner konteyner ithal edilmekle kalmadı, az İngilizce ve bol avanıklık sayesinde, beyaz yakalılar tarafından da internetten parça parça sipariş edildi ve bugün kökünü kuruttuğumuz hastalıkların gelecekte hortlaması için de start verildi.

Tabii sadece bunları değil, "Nazileri de savunmak gerektiğini" ileri süren Amerikan liberalliğini de ithal ettiler. Ama galiba onu frigo konteynerle ithal etmek gerekiyordu ki bize gelirken yolda bozulmuş olacak, bizimkiler kuruldukları köşelerden en ipe

sapa gelmez fikirlerin sadece savunulmasında değil, ders kitaplarına girmesinde de sakınca olmadığını buyurmaya başladılar.

Geçen de Amerikan muhafazakârlığının en diplerinden "flat-earthers" denilen ve dünyanın düz olduğunu, egemenlerin de bunu bizden gizlediğini ileri süren adamların teorileri, bire bir Türkçe'ye çevrilerek dolaşıma sokuldu. Sırada ne var diye merak ederken ilk olarak Amerika'daki antikomünizm çılgınlığı sırasında ileri sürülen "Florürün komünistlerin bir komplosu" olduğu iddiası geldi gündemimize kuruldu. Gerçekten ABD'de florür zehirlenmesiyle ilgili araştırmaları normal florür kullanımıyla ilgili göstererek falan varlıklarını sürdüren ve florürün bir komplo olduğunu söyleyenler var. Ama **normal şartlar**

altında sadece Hollywood filmlerindeki kafasına alüminyum folyo sarmış karakterlere söylenen "Diş macunuyla zihnimizi kontrol ediyorlar, suya klor atarak bizi kısırlaştırıyorlar, dünyayı uzaylı sürüngenler yönetiyor," sayıklamasındaki "florürle zihin kontrolünün" **Yeni Türkiye'nin** gündemine, bizzat parlamenterler tarafından sokulduğunu görebilirsiniz.

* En sevdiğim okur mektubu "Siz niye derginizde ikide bir Kütahya'dan bahsediyorsunuz, Kütahyalı mı bilmem ne yapti sizi?" diye gelen tepki mektubu. Hayır bir yandan

da yazdığımıza bakınca Kütahya hakkında kötü bir laf etmemişiz, genelde Türkiye İstanbul'dan ibaret demek için yazmışız ya da bizim Alpay bisikletle Eskişehir'e giderken yolu şaşırmış da Kütahya'dan geçmiş. Ama Kütahyalı kızgın, Kütahyalı kırgın. Şimdi tabii bir kaç kendini bilmez Kütahyalı'nın hele hele Rasim Ozan Kütahyalı'nın yaptığını bütün bir Kütahya'ya mal edecek değilim, ben sadece bazılarından bahsediyorum, onların zihnine girmeye çalışıyorum. Ha kızdıkları da şu:

"Anne babanın yanında "Mezunları hemen iş buluyormuş anne, son sınıfta Koç Holding gelip öğrencileri alıp gidiyormuş baba (...)" gerekçeleri arkadaşların yanında "Abi yeter ki şehir dışı olsun, (...) **Kütahya'nın** ortamı da şenlikliymiş," e dönüşebilir."

Şimdi şu cümle içinde Kütahya geçirdik diye delleniş bana mektup döşenen, "Ne o Kütahya sana bir şey mi yaptı? Ne alıp veremediğin var ulan senin Kütahya'yla!" diye yazan adam, mesela dünyanın en çok sömürülen, çalışma saatlerinde Çin'le yarışan işçi sınıfının mensubu olmaya delleniş asgari ücret komisyonuna, sendikaya falan yazdı mı? Bence yazmadı. Pisa testlerinde her geçen yıl daha da kötü notlar alan eğitim sistemi yüzünden Milli Eğitim Bakanı'na mektup döşendi mi?

Muhtemelen hayır. Suyu kirlendi, ovası zehirlendi, havası grileşti gidip Çevre Bakanlığı'ndan hesap sordu mu? Çok çok bir iki tweet attı ki o da şüpheli. Girdiği atölyede patron maaşını asgari ücretten yatırıp sonra yarısını elden geri aldığı SSK'yı aradı mı? O da yok. Maaşı kadar ödediği vergiler yetmediği için yediği ekmekten içtiği sigaraya, içtiği içecekten bindiği otobüse, gittiği sinemadan ödediği telefon faturasına kadar her yerde daha fazla ödedi de isyan etti mi? Yoo. Ama ne yaptı? Uykusuz okurken geldi benim ya da Alpay'ın köşeye, bir cümlede Kütahya geçtiğini görünce çileden çıktı. Hiç üşenmedi oturdu zehir zemberek mektup yazdı. Ha diyeceksiniz ki belki hepsine adım adım sinirlendi de en sonunda geldi sana patladı, valla hiç inandırıcı gelmiyor.

Kısacası demek istediğim şu; şu yukarıda saydığım onca rezalette de tuttuğumuz takıma penaltısını vermeyen hakeme, internette bizim sevdiğimiz şarkıcıyı sevmeyen ya da beğenmediğimiz diziyi-filmi beğenen kardeşimize ve en nihayetinde yaşadığımız şehirden, ilçeden lafın gelişi bahseden yazara kızmadığımız müddetçe ortada dev gibi bir sorun var. Bir diğer büyük sorununuz da tahmin edebileceğiniz gibi Kıbrıs türkülerinin spiker Türkçe'yle söylenmesi. Arkadaş, Kamil Sönmez Karadeniz türkülerini Bülent Ecevit gibi söylese olur mu? Olmaz. Neşet Ertaş türkülerini TRT spikeri gibi okunsa dinlenir mi? Dinlenmez. Azerbaycan türkülerini söylerken "getirmişem" değil de "getirdim" dence nasıl hissedersiniz? Kötü. E ulan Kıbrıs türkülerini niye türkü Nişantaşı'nda yakılmış gibi söylüyorsunuz o zaman? Baf'ın, Leymasun'un, Lefkoşa'nın bağrından kopup gelen türkü stüdyoya girince niye kravat takıp TRT'de ana haber okumaya başlıyor?

* Dünyanın en az iş yapan işadamları bizde galiba. Bütün kulüp başkanları, idarecileri işadamı. Sabahtan akşama kadar futbolla ilgileniyorlar, yetmiyor, gece yarılarında kadar spor programlarına konuk oluyorlar, birbirlerine laf yetiştiriyorlar, bilmem be. Ulan bu herifler ne ara iş yapıyor peki? Ha işleri var başlarında biri duruyorsa bunlar işadamı değil ki hissedar, yatırımcı falan oluyor arkadaş.

Ha işadamlarının bir kısmı ömürlerini futbol kulüplerinde geçirirken bir kısmı her gece bol mankenli, dedikodulu, türkçe pop meyhanelerinde, dolayısıyla ertesi gün akşama kadar iptal, e akşam zaten yine meyhanede. Hakikaten nasıl işadamsınız oğlum siz, ne iş yapıyorsunuz allasen? Hayır o kadar mister dörtlü da çalışıyor ciklet fabrikasının fahri başkanı olarak. Valla ölçtüm biçtim, koca ülkede beş on tane işadamı çıktı çalışan.

* Diğer bir bolluk da eğitim uzmanlığında. Ortada eğitim olmadıkça eğitim uzmanı sayısın da artıyor galiba, bak o bir sebebi olabilir. Ama yine de Türkiye'deki yaklaşık on bin eğitim uzmanının bütün bir hayatları boyunca verdikleri öğütleri, yaptıkları analizleri toptasak, anca kırk sayfalık bir broşür çıkıyor, o broşürün otuz sayfası da zaten eğitim uzmanlarının isimlerinden oluşuyor. Daha da kötüsü kalan on sayfanın da yarısı kesin olarak yanlışlanmış iddialardan ibaret. Ülkedeki eğitim kalitesi ve eğitim uzmanı arasındaki korelasyon aynı şekilde ülkedeki futbol kalitesi ve futbol yorumcusu arasında da var. Yani düşünebiliyor musunuz, benim bile futbol yorumcusu arkadaşım var, bayağı kişi başına bir tane düşüyor demek bu. Bunu düşünelim.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 10: Lord Sinclair'in internetteki bayanlarla konuşmaları.

Lord Sinclair verimli geçen bir toplantı sonrası huzurunda toplanmış olan soylulara, toprak sahiplerine ve esnaflara bakarak. "Bütün krallıkta bunların bir benzeri daha yok, hepsi pırlanta gibi insanlar. Hazineliğin anahtarını çoğaltsam, hepsine birer tane versem hiçbiri tenezzül edip de girip bir tane altın almazlar." diye düşünmüş. Bazen sebepsiz gözlerinin dolduğu olurmuş. "Soylu beyler, bayanlar! Ben lordluğu rahmetli babamdan aldım, ama sizler bana kölesi olmaktan bile onur duyacağım bir memleket bahsettiniz! Kadehimi sizler için kaldırıyorum! Avımız bol, mahsulumuz bereketli olsun! Sağlığınıza!"

Lordun bu konuşması salonda coşkuyla karşılanmış. Övgüye alışıkmayan çiftçilerin gözleri dolmuş, yere bakmışlar. Söz sanatlarının tüm inceliklerine haiz olan soylu beyler lordun sözcükler üzerindeki hakimiyetini öven sözler söylemişler, "kuşkusuz bu sadece eğitimle olacak bir şey değil, lordumuzun yüksek karakteri ve soylu duygularıdır bu sözlerin asıl kaynağı" demişler. Bir tek lordun kişisel asistanı tahtın arkasından kimsenin göremeyeceği şekilde bir süredir peşinde koştuğu aşçı yamağı bir kıza bakarak "ya ne diyo bu yaaaa?" anlamına gelecek lakayt bir el hareketi ve surat ifadesi kombini yapmış. Ancak aşçı yamağı kızın da bu konuşmadan etkilendiğini, sessizce ve yüzünde meleksi bir gülümsemeyle ağladığını son anda fark etmiş. Kızın beğendiği bir şeyi beğenmemiş durumuna düşmemek için hızla ifadesini değiştirmeye çalışmış ama elini ve yüzünü ne şekle sokacağını bilememiş, saçma sapan bir hareket yaparak kafasını hızlı bir şekilde arkaya atarak tavanı izler gibi yapmaya başlamış. Utancından uzun bir süre tavanı izlemiş. Çünkü insanların samimi hisleriyle sadece kızları etkilemek için dalga geçenler, er ya da geç mahcup olurlar.

Lord birbirine duygu bağıyla bağlanmış bu güzel kalabalığa bir kez daha hayranlıkla bakmış ve konuşmasını sürdürmüştü: "Dağılmadan önce sizlere son bir duyurum var. Sizden ricam bu duyurumu burada aramızda olmayan vatandaşlarımıza da aktarmanız. Ben telefona flört uygulamasını tinder indirdim ve paralı premium üye oldum. Amacım benim yaşımdaki bekar bayanlarla tanışmak ve hayatın bize sunduğu güzellikleri birlikte tecrübe etmek. Biliyorsunuz sekiz yıldır aynı kızla çıkıyordum, hatta bir ara yüzük bile taktık ama olmadı, yürümedi. Onun hayattan beklentileri farklıydı, yurtdışına taşınmak istiyordu. Benim sizlere karşı sorumluluklarım onun ayaklarına vurulan prangalar olmuştu. O kalamazdı, ben gidemezdim. Anlıyor musunuz? Kim sevdiği insanı esaret içinde görmek ister? Birbirimizi çok sevmemize rağmen birbirimizi özgür bırakmak zorunda kaldık..."

Henüz az önce yaşadıkları yoğun duyguların tesirinden kurtulamayan çiftçiler utanmayı bir kenara bırakmış, açıkça ağlamaya başlamışlar. Soylular övgü sözcükleri aramaktan vazgeçmişler, toplum içinde ağlamak centilmenliğe aykırı olacağı için kendilerini sıkıyorlarmış ancak titreyen çeneleri duygularını dışa vuruyormuş. Az önce lordun hisleriyle eğlenen kişisel asistanı bile tavana bakmaya devam ederek gözyaşlarını tutmaya uğraşıyormuş.

"Bunları size söyleme sebebim şu..." diye devam etmiş Lord Sinclair: "Tinder herkesin telefonunda var. Yarın öbür gün birisi beni elbet görecek, "Lordumuz adına sahte hesap açılmış" ya da "koscoca lorda bak, genç gibi tinder'a girmiş" dememeniz için bugün bu açıklamayı yapmak zorunluluğu hissettim. Ayrıca gece belli bir saatten sonra facebook'un sohbet özelliğini de açarak görünür olacağım. Bu asla karınıza kızıma mesaj atarak rahatsız edeceğim anlamına gelmiyor. Aksine, ben bana mesaj atmayan kimseye mesaj atmam. Sizden ricam sohbet özelliğimin açık olduğu saatlerde beni hoş sohbetinizle, dertlerinizle meşgul etmemeniz. Facebook'un sohbet özelliğini de benim yaşımdaki bayanlarla tanışma ve bazı hislerin tohumunu toprağa ekme ve o fidanın büyüterek önce bir fidana sonra gölgesinde çocuklarımızın oynayacağı bir ağaca dönüşmesini izlemek amaçlı kullanıyor olacağım."

Kalabalıktan soylu ve zengin bir kişi "Efendimiz! Burada benim gibi birçok soylu kişinin evlilik yaşında kızları var. Şöyle bir öneride bulunma cüreti göstereceğim: Neden bir balo düzenlemiyorsunuz? Hepimiz katılmaktan onur duyarız! Hem güzel bir aktivite olur, hem de siz alıcı gözüyle tebaanızdaki gelinlik çağındaki kızlarla tanışma fırsatı bulursunuz..."

Bunu duyan lord sinirlenmiş fakat kırıcı olmamaya özen göstererek cevap vermiş: Sevgili Paterson, sözlerinin ardındaki soylu niyeti görebiliyorum.

Ancak ben bu dediklerini duymamış olayım... Birincisi çağıdışı bir uygulamadan bahsediyorsunuz, ikincisi ben balolardan düşünlerden nefret ederim, bunu en iyi sizin bildiğinizi düşünürdüm, hatırlayın düşününüzde ne kadar çok sıkılmış, ne kadar çok sarhoş olmuştum... Bir balo düzenlediğimi varsayalım. Benimle aynı zevkleri paylaşan, aynı şeylerden heyecan duyan insanlarla tanışmak isteyeceğimi takdir edersiniz. O yüzden baloda eğlenen, güzel zaman geçiren bayanları arzulamayacağım açık... Peki ne yapacağım? Baloda eğlenmeyen, bir kenarda oturan, telefonuyla uğraşan, asık suratlı bayanların peşinden mi koşacağım. Bu bayanların başka dertleri olmadığı ne malum? Balo düzenlemek sadece halkın vergilerini sokağa atmaya yarar... Bir de samimiyetinize güvenerek şunu söylemek isterim. Onlarca tilkiyi yakalayıp bir salona tıktığınızı, avcıyı da elinde makineli bir tüfekte içeri saldırdığınızı düşünün. Sizce avcı kaçmaktan aciz tilkileri avlamaktan zevk alır mı? Benzetmenin çığlığını, basitliğini mazur görün ama flört de bir tilki avı gibidir, doğal ortamında güzeldir, kendi habitatında değerlidir...

Lordun bilgece sözleri karşısında Sir Paterson utanmış, tezcanlı karakterine lanet okumuş. Karısına "Sanırım lordumuzu gücendirdim, kendimi de taş kafalı cahil bir köylü yerine koydum! Ah Anna! Niye susmayı, koca çenemi tutmayı bilmem ki? Sence lordumuz darılmış mıdır bana?" diye sormuş. Karısı "Lord sizlerinin ardındaki iyi niyeti sezmiştir, endişe etmeyi bırak. Tanrı seni böyle yaratmış, ben de seni böyle sevdim" diye teselli etmiş ama içinden "gerizekalı" diye düşünmekten kendini alamamış.

Kaderin bir oyunu olarak Lord'un tinderda ilk eşleştiği bayanlardan biri Sir Paterson'un evlilik çağındaki kızı Margeret olmuş. Margeret ilk buluşmada Lord'un dinlediği gruplara inanmamış, çünkü kendisi de aynı grupları dinliyormuş ve o grupları kendisinden başkasının bilmediğini düşünüyormuş. Bunun üzerine Lord cep telefonundan İsveç gezisi esnasında gittiği konserlerin fotoğraflarını göstermiş ve ilişkileri ciddi bir hal almış. Birlikte gidilen festivaller, yurtdışı gezileri ve çok az kişinin bildiği bir koyda güzel bir tatilin ardından mutlu haberi Sir Paterson'a Lordun kendisi vermiş: Eğer izniniz olursa kızınız Margeret'ı eşim olarak almak istiyorum.

Düşünleri çok tatlı olmuş, salona ikisinin de sevdiği yabancı bir şarkı eşliğinde girmişler ama sonra aileler sıkılmasın diye türkçe şarkılar da çalınmış. O akşam canhıraş göbek atan lordun keyfini "ne oldu damat, sevmiyordun düşün, ceketini erittin oynarken meh meh meh" diye gevrek gevrek gülen Sir Paterson bile kaçıramamış.

"Anlaşılmadığım çok oldu. Futbolculuğumda, hocalığımda ve sonrasında yaptıklarımda. Ama olsun; Rembrandt ve van Gogh da anlaşılmamaıştı. Öğreniyorsunuz sonuçta: İnsanlar siz dahi olana dek rahat vermiyor." - Johan Cruyff

KISA DALGA

● Kesinlikle tarihe geçti Kadir Topbaş; Harbiye'de yürürken görünen deniz görünmüyor şmdi, bunu yapmak, becermek kolay mı?

● Baba tavsiyesi: İşini BİL, payını AL...

● Devrim kendi evlatlarını, karşıdevrim de üvey evlatlatını yer...

● Eğitimde ne ararsan var, yazları da okumak isteyip dört yıllık okulu iki yılda bitirmek isteyene bi sinyal yok.

● 'Dünyam karadı' dediğimde hiç kararım morarma yaşamadan dönmeğe devam eden bir dünya var; benim kararm dünyamın da içinde olduğu...

● İlk "Öpiim bi tane" diyen kız kimdi acaba tarihte?

● İstisnaya uğraşmak, kararlı olursan, seni müstesna insan yapar...

● Geçen gece arkadaşta kaldım, sabah balkona çıkınca şehir sis bastı sandım, meğer yan duvar griymiş sadece...

● Ulan? Sakın bu rönesans dedikleri, insanın heykeline kendisinden daha fazla önem verme işi olmasın? Adam çay bahçesinde, ondan yapılan heykel villa bahçesinde.

● IKEA'dan gına geldi, her ev birbirinin aynı hal aldı; hele hele 'sıradışı' kardeşler, hep sıradan evler düşüyorlar; bir yerli marka

çıkıp gözsün meseleyi...

GÖRÜNTÜLERİMİZ İKİNCİ YARIDAN!

Yıllar önce, çizer Yavuz Taran'ın İsrailli vatandaşı bir sevgilisinin olması, aşkın giderek yoğunlaşması, Yavuz'un evlenme teklif etmesi ve çoşulması, tam hazırlıklara başlarken kızın askere çağırılması, gitmesi ve evlilik planının suya düşmesi...

YENİ ÇIKACAK GRUPLARA İSİM ÖNERİLERİ

● Belinde Erkek Kolu

● Slovakyalılaştıramadıklarımızdan Mısımsız

● Sex Cumhuriyetten Bahseder

● O Muydu Yanımdan Geçen

● Bir Fin Romanındaki Yan Tipin Rüyası

TEDİRGİNİN SÖZLÜĞÜ!

Metro: Son teknolojiyle yerin dibine doğru inmek...

Kurye: Asla okumayacağım bu kitabı getirmek için harcanan vakti asla telafi edemeyeceğim...

Televizyon: Gündüz izlediğin programın gece tekrarını kolla, bildiğin şeyi seyrettiğin için kendini zihin okuyo felan gibi hissedebilirsin...

Yoga: Ruhunu düzenli arıtan ama ruha inananmayan ruhlar arenası...

Modernizm: Polanski, Anadolu delikanlısı olsaydı, mahkemelik olduğu o kızları şimdi halen daha evliydi, iki veya üç çocukları vardı...

Aşkın Kıpırmak: İsim sevgililik, soy isim evlilik...

Ev: Kastamonu Daday'lıyım ama hissedilen sıcaklık farklı, Ikea sayesinde kendimi işveçli ya da norveçli sanabiliyorum...

AVM'ler: İstanbul beylikleri...

İlişki: Siyah noktaları sıkabilirsin, ruhundaki karanlık noktalara dokunmama izin verisen...

Tilki: O güzel kürkleri, o güzel Aleynalara sarınıp gidecekler...

HAFTANIN KİTABI

Tepede alıntı yaptığım, Johan Cruyff'ün hayatını anlattığı 'Benim Oyunum' adlı harika kitabı. Futbol üzerine bu kadar net, derin, felsefi cümleler okumamıştım. İlginçtir, Pele ile Maradona aynı takımda oynasalar; Pele, Maradona'nın maestroluğunu kabul eder, Maradona da benzer jestion ile karşılık verirdi, görüşünü savunmuş Cruyff. Barcelona'nın başındayken, her maçta markajdan kurtulup gol atan Atletico Madrid santraforuna çözümü de gene Johan Cruyff bulmuş; adamı marke etmeyi tümden bırakmışlar ve daha da gol atamamış! Aralarında 'Saygı'nın da bulunduğu Cruyff'ün 14 Kuralı, her soyunma odasına asılmalı...

GÜLÜNÇALTI

King'teki Rifkı adlı kupa papazının ecnebideki adı "No King" imiş. Rifkı daha iyi, yayılım Rifkı'yu. İyice obsesifler için kupa valeyi de Rifat ilan ediyorum.

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT!

● "Sensiz olmaz." - Bülent Ortaçgil
● "Sen olsan bari." - Aleyna Tilki

● "Para, para, para." - Napolyon
● "Palavra, palavra, palavra." - Ajda Pekkan

● "Küçük adam, güvenliğini gerçeklere yeğleyen adamdır." - Wilhelm Reich
● "Sen de benim kadar gerçekleri biliyorsun." - Sezen Aksu

● "Dertlerini dökerek dostları olmayanlar, kendi yüreklerini kemiren yamyamlardır." - Bacon
● "Dertlerimi zincir yaptım, birbirine ekliyorum." - Selçuk Ural

● "Şimdi ya da asla." - Elvis Presley
● "Şimdi aşk zamanıdır." - Orhan Gencebay

● "Kendi kendine inananmayan, her zaman yalan söyler." - Nietzsche
● "Şu koskoca dünyanın içindeki her şey yalan." - İbrahim Tatlıses

● "Akli az olanın verdiği öğüt çok olur." - Boileau
● "Toplasam o öğütleri, burdan köye yol olur." - Cem Karaca

● "Gerçek yolcu yol için gidendir." - Rimbaud
● "Kim bilir bu gidişin dönüşü olacak mı?" - Kibariye

● "Mutlu aşk yoktur." - Aragon
● "Mutlu ol yeter." - İbrahim Tatlıses

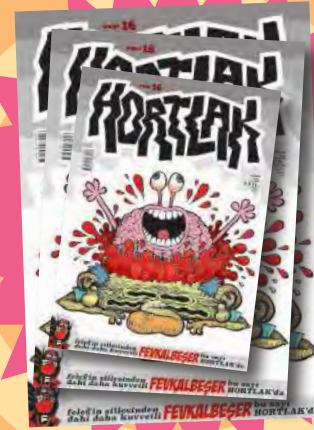
● "Düşünüyorum öyleyse varım." - Descartes
● "Düşünüyorum öyleyse varım." - İlhan Selçuk

● "Yazın çalan kışın oynar." - La Fontaine
● "Yaz demedim, kış demedim, eğlendim." - İbrahim Tatlıses

● "Halep ordaysa arşın burda." - Türk atasözü
● "Sahlep ordaysa tarçın burda." - V.Ö.

● "Gözler kalbin aynasıdır." - Ferdi Özbeğen
● "Gözler maçın hakeminde." - İlker Yasin

Mustafa Satıcı

Hortlak 16. sayı Hediye! ÇIKTI!

instagram.com/cemguventurk

4'lü set Bardak altlığı veya poster hediye! Bayilerde...

CEM GÜVENTÜRK

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

UYKUSUZ
CİLT
39

UYKUSUZ 39

CİLT 39 - SUBAT 16-MAYIS 16 - SAYI 493-507

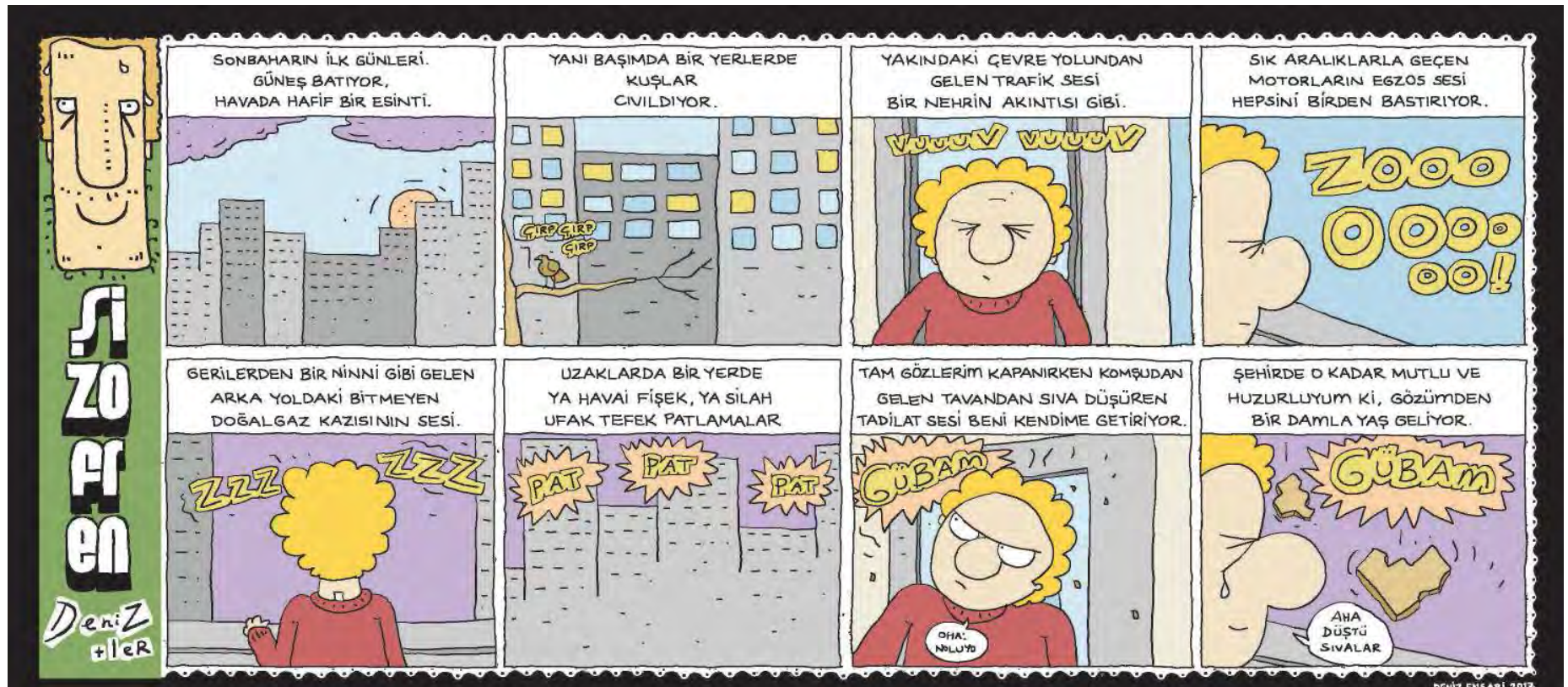

UYKUSUZ
dükkan

HAFTAYA
BAYİLERDE!

BU YAZ
UYKUSUZ YAZ
YAZI!

UYKUSUZ'UN SON ON YILININ
ENNNN SÜPERSONİK UYKUSUZ
SAYILARINDAN SEÇİLMİŞ ENNNN
SÜPERSONİK KÖŞELERDEN
MAMUL BİR YAZ
DERGİSİ

Merhaba.

Geçenlerde Özlem'im peynirciden peynir alırken, "taze mi acaba bu peynir" diye sormuş. Hep peynir aldığı yer: "Taze tabii" demiş adam. Özlem yinelemiş, "taze gerçekten değil mi" demiş. Adam, "taze tabii, süper taze" demiş. Özlem, "bugün mü geldi peki peynir" demiş. Adam, "sabah geldi" demiş, "siz benim devamlı müşterimsiniz, hiç size taze olmayan bir peynir verdiğimi gördünüz mü" demiş. Özlem, "vallahi kusura bakmayın ama tipiniz hiç güven vermiyor, sırf bu yüzden bir türlü güvenemiyorum size" demiş. Adam, "bunu hep hissettiriyordum bana müşteriler, ilk söyleyen siz oldunuz" demiş. Özlem, "oldu iyi günler" demiş, peynir de almamış. Bir de gelmiş, evde böyle tane tane anlatıyor bana. "Adama şöyle şöyle dedim, böyle böyle dedim" diyor bir de bana. Geçenlerde nalburdan cırt cırt kelepeçelerim. Hastasıyım. Boy boy, renk renk. Neler yapıyorum evde o cırt cırt kelepeçelerle, aklınız çıkar. Kafes yapıyorum en çok da. Kuş kafesi olarak. Kullan at kafesler bunlar. Bisiklete kullanıyorum. Herr-şey yapıyorum. Herr-şey ama. Yalnız geçenlerde yeşil cırt cırt kelepeçelerden bir cırt cırt kelepeçenin tırtıksız olduğunu fark ettim. Şimdi bir cırt cırt kelepeçe de tırtıksız olursa, o cırt cırt kelepeçe bir cırt cırt kelepeçe değildir. Bir cırt cırt kelepeçeyi cırt cırt kelepeçe yapan, tırtıktır. Tırtıksız bir cırt cırt kelepeçe katıyen bir cırt cırt kelepeçe değildir. O başka bir şeydir. O öyle alelade bir plastik parçasıdır. Ama asla bir cırt cırt kelepeçe değildir. Değildir. Bir de en üzüldüğüm ne biliyor musunuz, yeşil cırt cırt kelepeçenin tırtıksız çıkması. Beyaz cırt cırt kelepeçe tırtıksız çıksaydı bu kadar üzülmezdim, boyu kısaydı çünkü beyaz cırt cırt kelepeçelerin. Siyah cırt cırt kelepeçe tırtıksız çıksaydı hiç takmazdım. Severecek almamıştım zaten siyah cırt cırt kelepeçeleri. Ama yeşil cırt cırt kelepeçeleri gerçekten çok severecek almıştım. Aklım çıkmıştı yeşil cırt cırt kelepeçeleri görünce. Zaten beyaz cırt cırt kelepeçeleri ve siyah cırt cırt kelepeçeleri de yeşil cırt cırt kelepeçelerin hatrına almıştım. Benim cırt cırt kelepeçe alışımda da yoktu o gün. Yeşil cırt cırt kelepeçeleri görünce, öyle oldu bir anda. Ne kadar cırt cırt kelepeçe varsa hepsini aldım, öyle çıktım dükkandan. Mutluydum cırt cırt kelepeçelerimle. Ta ki yeşil cırt cırt kelepeçelerden birinin tırtıksız olduğunu acı bir deneyimle tecrübe edene kadar. Kafes yapıyordum yine. Her zamanki gibi elim uzandı yeşil cırt cırt kelepeçeye. Velhasılkelam, çok da uzatmayayım, tırtıksız çıktı resmen yeşil cırt cırt kelepeçelerden biri. Bir pakette yüz adet var. "Kablo bağı" olarak da geçiyor. Hadi ben bu yeşil cırt cırt kelepeçelerden otuzunu kullanmış olsam, daha yetmiş cırt cırt kelepeçe daha var orada öyle yeşil yeşil. Belki o geri kalan yetmiş yeşil cırt cırt kelepeçenin içinde de tırtıksız yeşil kelepeçe veya kelepeçeler var. Düşündükçe aklıma çıldırarak gibi oluyorum. Nasıl bir mutsuzluk yaşadığımı anlatamam. Hakkımı nasıl savunacağım, onu da bilemiyorum. Maddi olarak da kuruş kuruş soktular bence bana. Çok üzülüyorum.

Tankut Ağabey o gün, köşeli desenleriyle, döneminin vazgeçilmezi, üzerinde marka etiketi bile duran bez mendiline, burnunu silip silip duruyordu, dev bambu koltuğunda otururken öyle. Tanırım, "bir Tankut Ağabey ne kadar da yakışıyordu bir bambu koltuğa", bunu düşündüm yanına doğru ilerlerken. Vardım yanına. Burnunu silerken bile vakurdu. Kesinlikle başı eğilmiyordu mendile doğru. Analar bir Tankut Ağabey daha doğuramazdı, bunu o anlarda bir kez daha çok çok net anladım. Yerde yanında bir torbada da bir yastık vardı. "Geçmiş olsun Tankut Ağabey, neyin var ki acaba" diye sordum. Mendiline bakıp anlatmaya başladı, "dün akşam Ragıp beyler benim teknedeydi, sen tanımazsın, meşhur eski gazinoculardan, kimleri kimleri meşhur etti, meşhur etiketleri hayırsız çiğ çıktı o ayrı, hiç girmeyeyim o mevzuya, laf lafı açtı, sohbet muhabbet, çok geç gittiler, teknede yıldızların altında uyuyayım madem dedim, tam yatacağım yeri hazırlarken yastık denize düştü, aklım çıktı yerinden, her yastığı sevmem ben, bu yastığı çok severim, tekne ile akran, bir çubuk ile almaya çalıştım ama nafile, yüzüyor suda sal gibi, bir de rüzgar çıktı, uzaklaştıkça uzaklaştı b.k yedi başı, atladım peşinden gece gece, yastığı aldım ama şifayı da kaptım o oldu, yıkatmaya götürüyorum şimdi yastığı, tuz kokar hep sonra" dedi. Burnunu sile sile uzaklaştı öyle elinde yastığıyla. Bakakaldım ardından öyle uzaklaşmakta olan dev Tankut Ağabey'in. Öyle. Kalakaldım.

Geçenlerde evden dolap attım ya ben. Özlem internette hemen hemen aynısının bir küçüğünü sipariş etmiş. Yani aslında boyutunu göz ardı edersek attığım dolabın aynısı geldi eve. Düşününce çok saçma. Bir kez kurmaya çalıştım evde, olacak gibi değil. Zaten suntasını ve bir iki vidasını kırdım. Özlem kırılan parçaları yeniden getirtti eve. İşin pis tarafı şu, apartman kapısının önüne bırakıp kaçıyorlar siparişleri. Oradan bir şüphelenmeliydim aslında. Kuramıyoruz. Kurulamıyoruz dolap. Dün bir kez daha uğraştım, olmuyor. Benim bir hayatım var. Dolapla mı uğraşacağım. Özlem "ben yaparım o zaman" dedi, yapmadığı gibi kırdı bir de dolabın bir yerlerini. Resmen başımıza bela oldu dolap. Yapamıyoruz. Kurulamıyoruz. Bunu da atacağım. Benim beğendiğim bir dolap vardı, en son yine gidip onu alacağız galiba. Hem gelip kuruyorlar da. Ne dolapmış arkadaş, aylar oldu ya.

Hoşça kal.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Çirkin, bu satışlar, / Yüzde yirmi, yüzde otuz”
Fazıl Hüsni Dağlarca

Kapalı perdelerde güneş. Kliması arızalı, fırın gibi odada iyice ısınmış laptopla internetten yağmur sesleri arıyorum. Terler içinde. Antalya (İşte sıcaklı, soğuklu girişi cümlesi. Yazdım neyse. O da tamam. (Karagöz başlamadan önce hayal perdesinde oyunla ilgisiz; bir ağaç, bir denizkızı falan olur, uzun süre gösterilirdi--“giriş/ mukaddime/peşrev”--) Bayıltıcı motosiklet gürültüleri.(gündüz olmazdı--her gün, daha önce olmayan yeni taze bir güçlük, bir taciz “öyle olmazdı”, “böyle olmazdı”--) Polis arabası sirenleri. Bağırışmalar: “Sıcak bir de ses olarak dinleyin” gibisinden bişey olarak algılıyorum o sesleri de. Yazı yazma günüm.

Beethoven beste yapabilmek için kafasını buzlu suya sokarmış. Demek onun tersi de doğru. Doğruymuş işte. Kafanı eğer fırın gibi ısıtılmış odaya sokarsan da, bu sefer “beste”nin tam tersi olan şey ortaya çıkıyor. (husule gelmek) Çıkıyormuş. Bütün teller kopuyor, aklın fikrin hafif hafif haşlanmaya, helmelenmeye, peltelenmeye...(bak cümleyi bitiremiyorum) Dağılıyor. Sonuç: Kakafoni. Antibeste. Herneyse, yalnız sesler müthişmiş. Yağmur sesleri. Her türlü var. Dört saat kesintisiz, şimşekli fırtınalı. Dalgalı okyanusa yağın sağanak. Gök gürültülü... Binbir çeşit. İnsan çok çeşit bulunca da bu sefer, bir haller oluyor. Şımarıyor, mızırızlanıyor.(şeyi şey olmak) Dur biraz daha bakayım. Diyor insan.Varmış tam istediğim gibi olanı da hayret! Prenses gibi kaprisler: “bunun hafif daha pembeli, ipekli gibi olanı var mı peki, yanları da daha şey ..” Ben dama, cama vurmali(her damla) tıptırtılı bişey istiyordum. Varmış, o da varmış.Allah razı olsun Amerikalı genç senden.(inşallah Irak'ın işgaline falan karşı olan kesimden birisindir) Videosunu övüyor. Metal çatıya yağıyormuş. Bak bak. Sırf ses de değil, görüntüsü de var. Camdan da süzülüyor, cama da vuruyor takır takır. Hem de “ince metal çatı”ymış. “5 Hours of Rain and Thunder on a Metal Tin Roof” Berhudar ol. Seyrettim bir müddet. Biraz porno gibi. Köpeğe verilen plastik kemik. O kemik önüne atılmış köpek. Hissiyatı. Uyumak için elektrikli koyunları sayan android.

Aşağıdaki sesler azalmak bir yana gitgide artıp çeşitleniyor. Sosyalist ütopyacı Fourier'in

(1768/1830) hayalini kurduğu ütopik, mükemmel dünyasında. Uslu çocuk değil, yaramaz çocuk evladır.(daha iyi yani) Öyle diyordu Fourier.

O satırları, aşağıda gitgide artan bir şiddette sürekli(ama hiç kesintisiz) çığlıklar ata ata koşuşturan

o çocukların sesleriyle çınlayan (dördüncü kat hem) bu fırın gibi odaya benzer bir odada yazmış olsaydın. Olsaydı öyle. İnanırdım hemen. Daha çok inanırdım Fourier. Uslu çocukların sessizliği”nde yazmışsan eğer onları, ama... Günahını da almak istemem.

Sadece iki üç kişi arasında söylendiğinde çok komik olan o

söz. Dış dünyaya, bizlere kapalı. Sadece o üçüne özel. Sadece onlara komik. Kapalı devre. Onlar söylediklerinde yerlere yatıyorlar. Başkaları için çok

tuhaf, hiçbir anlamı olmayan o söz. Duydum geçerken geçen gün. Demek hala var. Eskiden mahallelerde olurdu.(mahalle de kalmadı) Üç arkadaş anlamsız bir lafı başka türlü bir vurguyla söyleyip yerlere yattılar.

Sanırım Erkin Koray'ın Ankara Sokakları şarkısındaki o bölüm. O da öyle, o tür bişey. “Boy boy, boydan boya delikanlılar/ En hızlı durumlara başlamadan önce/ Birbirimize şöyle bir

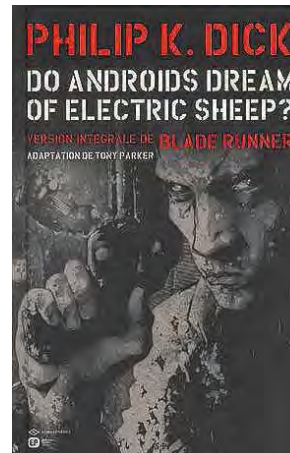
bakıp/ E bu mendil icat eden/ Ne ne yağlıca yağ yağ/ Ya ya, ah gidi gidi meh meh” “Yağlıca yağ yağ, mendil icad etmek? Anlayan?. “gidi gidi meh meh”

İlkokulda, birde miydim. Sanki öyle. Teneffüste bir çocuk yanıma geldi. Allah'ı görmüş. Fısıltıyla söyledi. Bulutların arasından bakıyormuş. Sakallı bi adammış. İkimiz birden tekrardan bir zaman gökyüzüne

baktık.

Bitirirken, bir de İskenderiye'deki o dükkân. Vitrininde sadece yumurta olan o dükkân. (yumurtacı) Hepsi tamamen aynı yumurtalar. Bakarak anlaşılabilinecek bir şey yok. Daha taze, daha alımlı, daha büyük değil. Sıradan. Bildiğimiz yumurtalarla dolu vitrin. Tıklım tıklım. Raf raf özenle dizilmiş. Sadece yumurtalar. Bir tür mizah mı? Uzun uzun bakmıştım o vitrine.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

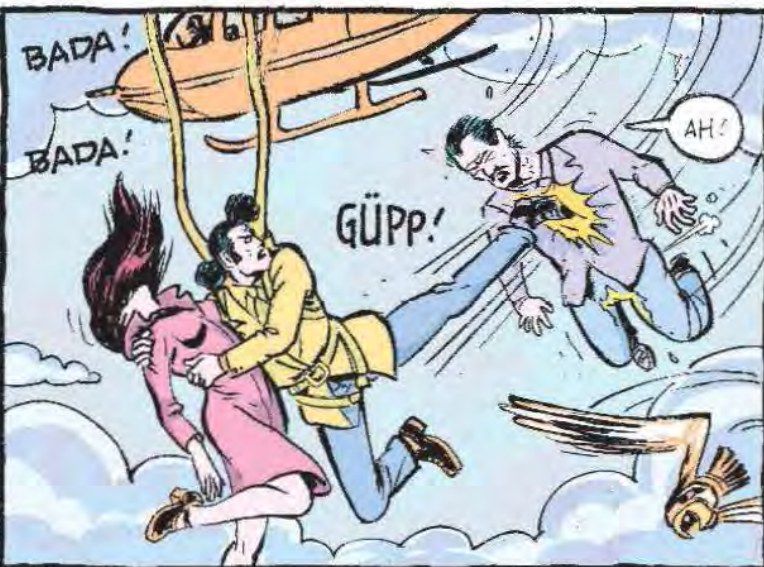

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

Basın Ekspres Plaza/Spor servisi

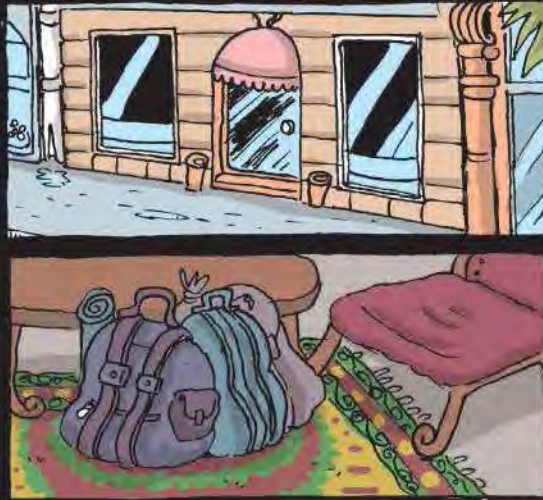
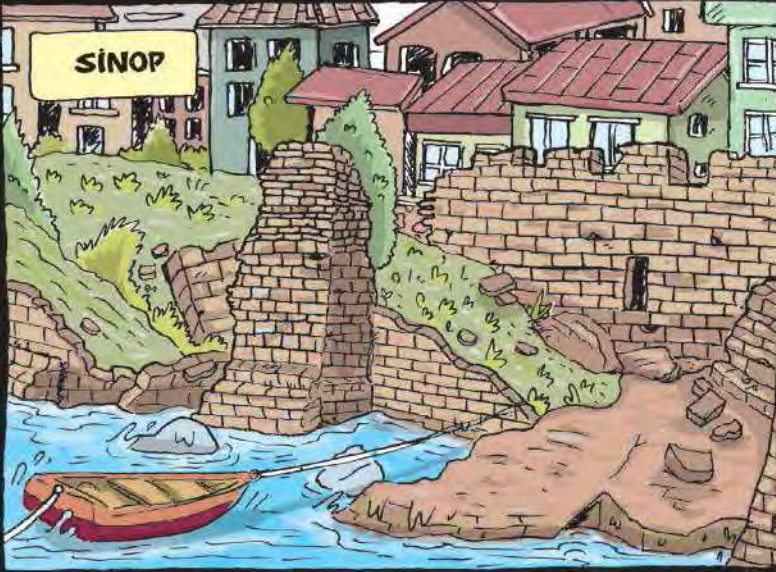

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

KAFASI ÜŞÜYEN ADAM

Çocuğunun istikbaline üflemesi hoş olmayacağından her akşam saat sekiz civarı pencereden kafasını çıkarıyor. Dışarı üflüyor dumanı. Onunki gibi çocuğunun sağlığını düşünen, pencerelerden sarkmış on binlerce baba kafası var ülkemizde. Hayatlarının küçük de olsa bir bölümünü kafaları soğuk, bedenleri sıcak yaşıyorlar. Özellikle kış aylarında çok zorlanıyorlar. Evin içindeki gürbüz çocuklar, babalarının pencerelerde soğuyan kafalarından haberdar değiller. Kafası dışarıda olan bu baba bir kız evlat sahibi. Kız, 5 yaşında ve şu anda önüne dizdiği bir takım piti burunlu oyuncaklarla bilgiç bilgiç konuşup onlara çay ve pasta ikram ediyor. Kafası iyice üşüyen bu zavallı baba, birazdan pencereyi kapatıp kızının yanına dönecek. Oyuncakları besleyen kızına yaklaşabilmek için sevgili eşinin uyarısıyla önce elini ağzını yıkayacak. Banyoda ellerini koklayarak kontrol ederken sigara kokusu nun “taaa” salona kadar ulaştığıyla ilgili bir sitem işitecek. Her gece tekrarlanan bir ayın bu: *Sigara isteği bastırınca kafayı pencereden çıkar / hızlı hızlı duman üfle / kokuyu sabunla / salona dön / çocuk kafası öp...*

Salona döndüğünde kızının ikram ettiği hayali çayı teşekkür ederek alıyor. Bu evde gerçek ya da hayali her şey için teşekkür etmek gerekiyor. Dudaklarını yuvarlaya yuvarlaya “Dikkat et babacığım çok sıcak!” diyor kız. Dede, bu eksiksiz Türkçe karşısında gururlanarak torununun bir zekâ küpü olduğu bininci defa tasdikliyor. (“Eski spikerlerin Türkçe isyanı”na bayılan bir dede bu. Bazen iki üç eski spikerle birlikte yönetimi ele geçirecek kadar çok sinirleniyor dilimizi katledenlere.) 5 yaş, “Baba biliyor musun, anneannemin elleri sıcaktan hiç yanmıyor, hayret!” diyor. Yüzünde Japon çizgi filmi kalitesinde bir şaşkınlık ifadesi var. Kafası üşüyen, “Yaşlı derisi kalın olur” cevabını atlayıp daha uygun bir cevap ararken, anneanne, “Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım...” diyor. Kafası üşüyen, hayali çaydan bir yudum alırken zekâsının yüksekliği yüzünden mesleği bile tahmin edilemeyen kızına bakıyor. Kız biraz kilolu, ama buna rağmen nezaketi ve zarafetiyle nam salmış bir prenses olarak tanınıyor. Geçenlerde annesi tarafından dansa çok büyük bir yeteneği olduğu iddiasıyla baleye yazdırıldı. Kafası üşüyen, bu yeteneğin

nasıl keşfedildiğini bir türlü anlayamadı, ama balenin çağdaş baskısı karşısında fikrini beyan etmekten de çekindi. Sonuçta kızlarının tülünden bir etek giyip salonun ortasında parmak uçlarına kalkması bütün aileyi büyük bir neşeye sevk ediyor. Onu seyredelerken gözleri anime japonlar gibi kalp şekline dönüşüyor. 5 yaşındaki bu kızın aile içinde çok sayıda ismi var. Mesela gündelik hayatta *prensesken*, parmaklarının ucuna kalktığına *kuğu*, sabahları gözlerini açıp sevimli sevimli bakarken *findık*, kucakta okşanırken *kuzu* ve yaşlıları karşısında haklarını ararken *tam bir cadı* oluyor. Kafası üşüyen’in, kızının bir türlü normal olamamasına biraz canı sıkılıyor. İlk çay servisini tamamlayan Prenses, yeniden babasının önüne gelip gözlerini kırptırıyor: “Biraz daha çay?”

Çay

Kafası üşüyen 5 Yaş’ı yatırdı. Ona, içinde *prenses*, *bilge baykuş*, *ortalık karıştırıcı*, *kelebeğe dönüşen tırtıl*, *tepeden insan dikizleyen güneş*, *pijama giyen ayı*, *mesaj için final bekleyen dede* gibi canlıların olmadığı nefis bir kitap okudu. Salona döndüğünde, anneanne, “Uyudu mu findık?” diye sordu. Kafası üşüyen’in, onca çabaya rağmen yine bir findık uyutmuş olması canını sıktı. “Yok, burda,” diyerek ağzından dilinin üzerinde bir findık çıkardığını hayal etti. “Evet, uyudu,” dedi. Anneanne, insanlık tarihinin bugüne kadar duyduğu en belirsiz kehaneti tekrar etti: “Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım...” Anneannenin aklına gelen meslekler, hayalindeki “bişi” tanımını bir türlü dolduramadığından 5 yaş şimdilik kuzu, kuğu, findık olmakla idare ediyordu. Ama ilerleyen yıllarda bu zeki findık “bişi” olacaktı, onu şimdilik kimse bilmiyordu. Kafası üşüyen’in aklına en ulaşılmaz meslek olarak nedense astronotluk geldi. Kızının yerçekimsiz ortamda tül bir etekle döndüğünü hayal etti. “Astronot falan gibi bişi mi?” diye sordu anneanneye. “Yooook!” dedi anneanne, “Ben kuzumu öyle uzaylara falan göndermem.” Kafası üşüyen, ılımaya başlayan kafasını pencereden çıkarmak üzere mutfığa geri döndü.

Salondan, “taaa”, “çocuğun odası” gibi anneanne sesleri, “defalarca söyledim”, “kendi bilir” gibi eş sesleri ve “dumansız hava sahası”, her yıl milyonlarca...” gibi dede sesleri geliyor. Bunların tümüne “evlilik sesleri” adını vermek mümkün. Daha önce hiç tanımadığı bu insanların, iki üç yıl içinde aynı evin içinde kendisi hakkında konuşmaları, bir an yaşadığı hayata yabancılaştırıyor Kafası üşüyen’i. Salona döndüğünde kısa bir sessizlik oluyor. Sessizliği sevgili eşi bozuyor: “Baba bir çay daha içer misin?” Dede, bu soru karşısında gözlerini kısıp biraz düşünüyor. Sonra sanki cevabı hesaplayarak bulmuş gibi, “Haydi içeyim!” deyip ‘battı balık yan gider’ anlamında eliyle havayı tokatlıyor. Kafası üşüyen, bu cesaret gerektiren karar için dedeyi içinden tebrik ediyor. Önemli bir an bu. Dedenin hayatında bir balık daha battı. Çünkü ikinci bardak çay, dedenin şu hayattaki en büyük çılgınlıklarından biri. Bir diğer çılgınlığı da “gece tam 1’e kadar” (1, derken gözlerini iyice açıyor) tartışma programı seyretmek. Böyle zamanlarda canı çok bira içmek istiyor Kafası üşüyen’in. Pencerenin önünde dört beş bira içtikten sonra, sa-

lonun kapısında elinde açılmamış bir şişe birayla belirip, “Bir bira daha içiyim mi içmiyim mi?” diye bağırırken hayal ediyor kendini. Sonra kayınpederinin şaşkın bakışları arasında, “Haydi içiyim!” deyip açıyor kapağı. Kuğuların döndüğü, findıkların uyuduğu, balıkların yarı gittiği bu evde Kafası üşüyen’in canı bazen çok sıkılıyor.

Herkes yattığında tekrar pencereden kafasını uzatıyor. Hava iyice soğumuş. Buz gibi oluyor kafası. Karşı apartmanda kendi kafasıyla aynı soğuk kaderi paylaşan bir adam daha görüyor. O an, daha önce hiç düşünmediği bir soru düşüyor aklına. Sadece kendisi için değil, karşı apartmandaki kafayı, hatta ülke genelinde pencerelerden sarkan on binlerce kafayı bile içine alan bir soru bu: “Ulan evlenmese miydik acaba?”

Bira

Bugün, dede ve anneannenin misafirliklerinin ikinci haftası. Kafası üşüyen, akşam arkadaşlarıyla dışarı çıkıyor. Soğuk havaya rağmen dış mekânı tercih ediyorlar. Vücudunun bütünüyle aynı mekânda duman üfledebilmek çok keyiflendiriyor Kafası üşüyen’i. Saat 23 civarı telefonu çalıyor. “Ada’nın ateşi çıktı!” diyor eşi, sesinde “nerdesin sen?” diyen bir sitem tonu var. Ada’nın ateşinin çıkmasıyla babanın dışarı çıkması, hayatın büyük bir tesadüf olarak genelde aynı gün-lere denk geliyor. Telefonda yaşanan kısa süreli boşluğun ardından “Geleyim mi?” demeyi

başarıyor. “Sen bilirsin!” deyip telefonu kapatıyor eşi. Bu, “ben bilirim” anlamında bir “sen bilirsin”. Kafası üşüyen, kimin neyi bildiğini bir bira süresi daha erteliyor. Takside büyük bir sıkıntı kaplıyor içini. Çünkü bu tip durumlarda her zaman yaptığı gibi, önündeki tek bir olayı hayatının genel mutsuzluğuna yaymayı başardı. Kızı bale yapsın istemiyordu. Ağzını yuvarlatarak reklam çocuğu gibi konuşsun istemiyordu. Kızının findık falan olmasını da istemiyordu. Yıllar önce adının Ada olmasını da istememişti. Belki adı Ada olmasa şimdi ateşi de çıkmayacaktı. Buna yürekten inanıyordu. Eve girer girmez, dede, takım pijamasıyla koridorda belirip kısa bir an onu süzdükten sonra tualete giriyor. Saat “tam 1” olduğuna göre hala uyumamış olması büyük bir çılgınlık. Eşi ortalıkta gözüküyor. Ada’nın odasına giriyor. Eliyle yaptığı kontrol ateş belirtisi vermeyince ateş ölçeri kullanıyor. Sonuç: 37 derece. Prenses, normal bir insana göre yarım derece daha sıcak (kraliyet farkı). Kızını öpüp mutfığa gidiyor. Kafasını dışarı çıkarıyor.

Sigara

Dev Ada, “Baba bi sen kaldın yani sigara içen,” diyor. Kafası dışarıda olan adam cevap vermiyor. “Hiç, kime diyorum ben,” diyor Dev Ada. Dev Mert (Dev Ada’nın kocası) dev sesiyle, “Baba istersen profesyonel bir yardım da alabiliriz,” diyor. Baba dönüp dev damadına bakarken dumanın bir kısmını yanlışlıkla içeri veriyor. Dev Ada, “Öff dışarı üfle bari şunu,” diyor. Baba, “Pardon findığım” diyerek kafasını tekrar dışarı çıkarıyor. Devler mutfaktan çıkıyor. Kısa bir süre sonra salondan bazı sesler gelmeye başlıyor. Uzun yıllardır değişmeyen sesler.

Uykusuz Dergisi’nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 EYLÜL 2017 | Sayı: 526

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 **ISSN** 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL **Tel:** 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Sandık İçi

ERSİN KARABİLUT

KİMİSİ DE DOĞUŞTAN MUHABBETÇİ İŞTE. ALLAH VERGİSİ. SAMİMİ OLMADIKLARI AKRABAYLA RAHATLIKLA MUHABBET EDİYOLAR, TAKSİTİLE OLSUN. NE BİLİYİM ÇOCUKLARI KOLAY. ÇA GÜLDÜREBİLİYOLAR. DEDİĞİM GİBİ BİZE PEK NASIP OLMAMIŞ. SAĞLIK OLSUN. AMA YİNE DE EN AZINDAN YEGENİMLE FİLAN YALNIZ KALDIĞIMDA ÇOCUK SIKILMASIN İSTERDİM BAK.

BI ŞEKİLDE HERHANGİ Bİ ÇOCUKLA SEVEBİLECEĞİ TÜRDEN Bİ MUHABBET KURAMINYO. RUM VE O EĞLENCİLİ DAVILAR VAR YA. ONLARA ÇOK ÖZENİYORUM. ZİRA YEGENİMİN ÜZERİNDE BUNCA ZAMANDIR BAŞARI SAĞLAYABİLDİĞİM TEK Bİ NUMARAM VAR, O DA ŞU...

